

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci žalobce: **JUDr. Z. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného vedeném u Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. 5 Ca 339/2006, o námitce podjatosti vznesené žalobcem vůči soudkyni Městského soudu v Praze JUDr. Evě Pechové,

takto:

Soudkyně Městského soudu v Praze JUDr. Eva Pechová **není** vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 Ca 339/2006.

Odůvodnění:

Ve věci sp. zn. 5 Ca 339/2006, vedené u Městského soudu v Praze (žaloba proti rozhodnutím žalovaného ve věci služebního poměru), žalobce dne 7. 1. 2008 vznesl námitku podjatosti předsedkyně senátu JUDr. Evy Pechové. Námitku podjatosti odůvodnil jednak tím, že v jeho předcházející věci, která byla rovněž podle rozvrhu práce přidělena JUDr. Evě Pechové v roce 2000, jej měla JUDr. Eva Pechová při ústním jednání dne 8. 11. 2000 verbálně napadnout pro jeho procesní postup, stejně tak měla mít výhrady k jeho procesnímu postupu i při ústním jednání dne 8. 12. 2000. Stížnost, kterou na toto jednání předsedkyně senátu podal předsedovi soudu 11. 12. 2000, podle názoru žalobce nebyla řádně vyřízena. Osobní nepřátelství předsedkyně senátu JUDr. Evy Pechové se pak podle žalobce projevilo na konečném výsledku řízení, neboť jeho žaloba byla zamítnuta.

V nyní probíhajícím řízení proto žalobce pojal podle svého názoru důvodnou obavu, že osobní nepřátelství, jež se projevilo v roce 2000, může ovlivnit i současné řízení. Na doklad nepřátelského postupu JUDr. Evy Pechové uvádí, že dne 30. 11. 2007 podal návrh na spojení věci 5 Ca 339/2006 a věci 11 Ca 319/2007, neboť se domnívá, že spolu skutkově souvisejí. Tento návrh nebyl ovšem JUDr. Evou Pechovou akceptován s tím, že jde o správní akty odlišného obsahu, vydané rozdílnými správními orgány. Žalobce namítá, že toto zdůvodnění nespojení věcí neodpovídá dikci § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), tudíž že předsedkyně senátu „si nad rámec zákona vymyslela“ pojmy, které pojala jako důvody pro to, aby nesloučila ke společnému projednání dvě jeho žaloby. Žalobce se domnívá, že jde o její nepřátelskou snahu znemožnit mu domoci se práv ve spravedlivém soudním řízení.

O námitce podjatosti vznesené vůči soudci přísluší rozhodovat Nejvyššímu správnímu soudu (§ 8 odst. 5 „s. ř. s.“), a to po vyjádření námitkou dotčeného soudce.

JUDr. Eva Pechová ve svém vyjádření ze dne 9. 1. 2008 k námitce žalobce uvedla, že k žalobci ani k projednávané věci nemá žádný poměr a nezná žádný důvod, pro který by mohly vzniknout objektivní pochybnosti o její nepodjatosti.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Obsahem citovaného ustanovení jsou tedy dva na sobě zcela nezávislé důvody vyloučení soudce. Soudce je jednak ipso facto vyloučen z projednávání a rozhodování věci, na niž měl podíl již v předchozím řízení správním či soudním. Vedle toho je pak důvodem vyloučení natolik objektivizovatelná míra osobního vztahu soudce k věci samé, k účastníkům či k jejich zástupcům, že míra a povaha tohoto vztahu zavádá důvod k pochybnostem o nepodjatosti soudce.

V případě předsedkyně senátu JUDr. Evy Pechové první důvod vyloučení z projednávání a rozhodování věci žalobce dán není. Ze soudního spisu, jakož i z námítky podjatosti či z vyjádření JUDr. Evy Pechové nikterak nevyplývá, že by se kdy vůbec mohla podílet na řízení, z něhož vzešlo rozhodnutí žalovaného. Zbývá tedy posoudit, zda se v jejím případě nejedná s ohledem na skutečnosti, které žalobce v námitce podjatosti uvedl, o podjatost způsobenou osobním vztahem k věci či účastníkům.

V této souvislosti Nejvyšší správní soud podotýká, že podle § 8 odst. 5 s. ř. s. platí, že účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. Jak bylo výše uvedeno, žalobce svou námitku podjatosti opírá o pocit existence osobního nepřátelství mezi ním a JUDr. Evou Pechovou, který se měl projevit v jednání JUDr. Evy Pechové v předcházejícím řízení o jiné žalobcově žalobě v roce 2000, a dále o to, že JUDr. Eva Pechová zamítla návrh na spojení věci sp. zn. 5 Ca 339/2006 s jinou žalobcovou věcí vedenou u Městského soudu v Praze ke společnému projednání. Jak Nejvyšší správní soud zjistil, poučení o složení senátu, který v jeho věci bude rozhodovat, a o možném postupu podle § 8 odst. 5 s. ř. s. žalobce obdržel dne 15. 3. 2007. Od tohoto okamžiku mu plynula týdenní lhůta, v níž mohl ve smyslu ustanovení § 8 odst. 5 s. ř. s. uplatnit svou námitku podjatosti rozhodujících soudců opírající se o skutečnosti, které mu byly v tuto chvíli zřejmé. Domněnka osobního nepřátelství JUDr. Evy Pechové k žalobci nepochybně takovou skutečností byla, neboť podle tvrzení žalobce se toto nepřátelství mělo projevit již v roce 2000. Žalobce v této lhůtě ovšem žádnou námitku podjatosti vůči JUDr. Evě Pechové nevznnesl, pouze soudu zaslal své vyjádření, že trvá na nařízení jednání ve věci. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud k námitce stěžovatele, že jednání JUDr. Evy Pechové je motivováno osobní záští k žalobci, ve smyslu § 8 odst. 5 věty třetí nemůže jako k opožděné přihlédnout.

Pokud jde o námitku žalobce, že o zaujatém postoji předsedkyně senátu k žalobci svědčí skutečnost, že k jeho návrhu nebyla spojena ke společnému projednání věc sp. zn. 5 Ca 339/2006 s věcí sp. zn. 11 Ca 319/2007, Nejvyšší správní soud poukazuje na shora citovanou výslovnou úpravu, podle níž důvodem k vyloučení soudce nemůže být jeho postup v řízení; právě o takovou okolnost se jedná v projednávané věci. Soudkyně JUDr. Eva Pechová zvolila v žalované věci procesní postup, který jí procesní řád umožňuje, a pouze skutečnost, že návrhu žalobce na určitý procesní postup nevyhověla, nemůže zavádět pochybnosti o jejím vztahu k věci a účastníkům.

Nejvyšší správní soud musí s ohledem na výše uvedené námitku žalobce posoudit jako námitku z hlediska otázky podjatosti nepřipadnou. Směřuje totiž svou podstatou proti úvahám soudkyně, kterými se řídí při své rozhodovací činnosti. Taková námitka však s ohledem na ustanovení § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. nemůže být účinně uplatněna.

S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že žalobcem formulované důvody nejsou způsobilé založit pochybnosti o nepodjatosti soudkyně. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. února 2008

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu